

عنوان مقاله:

بررسی جامعه شناختی شخصیت قدرت طلب (مطالعه موردی: شهر اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی کاربردی، دوره 22، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

وحید قاسمی - دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه اصفهان

بدری بردگی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

شخصیت قدرت طلب، شخصیتی اساساً ضعیف و وابسته و ناامن است که برای رسیدن به احساس امنیت و قدرت، به دنبال آن است که نظم و انتظامی در جهان به وجود آورد. شخصیت های قدرت طلب فراوانند و همه ما کم و بیش قدرت طلبیم و به طور آگاهانه یا ناآگاهانه، حیل های سلطه جویی را از آغاز تا پایان زندگی مان دنبال می کنیم تا حیات واقعی مان را مخفی نموده و در این فرآیند، خود و هموعانمان را به سطح اشیا تنزل دهیم تا بتوانیم بر آنها کنترل داشته باشیم. از آنجا که این مسئله می تواند برای نظام جامعه آسیب زا باشد، مطالعه اقتدارگرایی و شخصیت قدرت طلب در علوم اجتماعی اهمیت خاصی دارد. مساله مورد بررسی در این مقاله، اقتدارگرایی و مطالعه آن در افراد بالای ۱۸ سال شهر اصفهان است که با توجه به نه بعد کلیدی شخصیت اقتدارطلب طراحی شده توسط تئودور آدورنو شامل عرف پرستی، اطاعت از قدرت، تعرض مستبدانه، خشک اندیشی، خرافه پرستی، قدرت و صلابت، بدبینی و ویرانگری، فرافکنی و نگرش به جنس، سنجیده شده است و عوامل موثر در ایجاد آن مورد ارزیابی قرار گرفته است. برای این منظور، چهار عامل: عضویت گروهی، سن، جامعه پذیری قدرت و پایگاه اجتماعی- اقتصادی انتخاب شد و ارتباط آن ها با اقتدارگرایی در قالب فرضیه های تحقیق مورد آزمون قرار گرفت. با توجه به جامعه آماری که کلیه افراد بالای ۱۸ سال شهر اصفهان مطابق با نتایج سرشماری نفوس و مسکن ۱۳۸۵ بودند (۱۰۲۷۰۴۶۸ =)، نمونه مورد نظر از طریق نمونه گیری سهمیه ای انتخاب گردید (۳۶۸۸ =). محدوده زمانی گردآوری داده ها، نیمه دوم سال ۱۳۸۶ می باشد. اطلاعات از طریق پرسشنامه جمع آوری و با استفاده از نرم افزار SPSS و Lisrel روش های آماری توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل گردید. با توجه به نتایج، ۵۰ درصد از پاسخگویان، اقتدارگرایی زیادی دارند. اقتدارگرایی ۶/۳۲ درصد کم است و ۸/۶۶ درصد از پاسخگویان، در حد متوسط از اقتدارگرایی قرار دارند. با توجه به ضریب پیرسون $r=0.168$ ، بین سن و اقتدارگرایی رابطه معکوس وجود دارد، به عبارت دیگر با بالا رفتن سن، اقتدارگرایی کاهش می یابد. هم چنین رابطه اقتدارگرایی و عضویت گروهی نیز با مقدار $r=0.154$ ، معکوس است. جامعه پذیری قدرت که با سه شاخصه ساخت خانواده، نظام آموزشی و رسانه های جمعی سنجیده شد، از عوامل موثر بر اقتدارگرایی تشخیص داده شد. رگرسیون چند متغیره نشان داد که اقتدارگرایی تحت تاثیر سطح تحصیلات، نوع اشتغال و میزان درآمد نیز هست. اما در سنجش اقتدارگرایی، داده های گردآوری شده نشان دادند که آماره T برابر با $-69/5$ و لذا اقتدارگرایی افراد با میانگین $8/2$ کمی بیشتر از حد متوسط است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: شخصیت قدرت طلب، اقتدارگرایی، قدرت، جامعه پذیری قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212396>

